

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Caput. XVII. De flore humilitatis, qui est Viola. §. 67. & 68. Tom. 5 pag.
113.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

quentius disciplinam corporalem suscipere liceat, præcipue cum nec inuideat, imò ut congaudeat amans quisque, si tertius vel quartus, vel plures ad charitatem illius quem amant, se adjungant, dummodo tales sint, quorum familiaritas non sit suspecta, & in his omnibus, & in his similibus charitatis fervore perseverantiam conservant. Non enim bonum videtur habuisse fontem rivus charitatis aliquando decrecens. Amemus ergo & nos invicem, & amoris efficaciam operibus approbemus, quia talis charitas ex Deo est, quæ finis est præcepti & quæ legem implet.

CAPUT XVII.

De flore humilitatis, qui est Viola.

§. 67. & 68. Tom. 5. pag. 113.

Bonus profectò flos est viola, qui florem cælestem Verbum æterni patris in uterum terreni floris beatissimæ Virginis mirificâ dulcedine sui odoris attraxit, ipsâ attestante, quæ ait *Luc. 1. Exultavit Spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem ancilla sua.* Quid dicis? Nunquid non alios flores habes? Habeo inquam. Tota enim florea, nullius floris expers, quia nullâ virtute careo, cum tota speciosa sim, & macula non sit in me. Habeo lilium castitatis, quia prima votum conservandæ virginitatis vovi Domino. Habeo rosam charitatis. Quia si non usque adeo dilexissém Dominum, unde mihi tanta fiducia, unde tanta audacia, ut novum aliquid puella tenera & verrecunda, & adhuc sub párentum jure & præceptis legis constituta inchoarem? Sed ut verum fatear, audacem faciebat amor, coegit rosa ardens, servilem timorem devorans, ut facerem novum votum, & singulare lilium, ut possem quandoque dicere dilecto meo: candida sum & rubicunda, sicut & tu candidus & rubicun-

rubicundus. Habeo & alios quoscunque flores, sed nullum horum tanta dignatus prærogativa respexit in me Dominus, ut florem violæ meæ. *Respexit enim humilitatem ancillæ suæ.* Et vultis videre omnes, cui mutuavi flores meos, quantum sim ex flore consecuta? *Ecce enim ex hoc me dicent omnes generationes,* ex hoc dico, quia respecta sum à Domino. Flos violæ meæ, quia *nardus mea dedit odorem suum, Cant. 1.* quæ idem significat, quod viola, id est, humilitatis virtutem, qua fragrantia delectatus est Rex, filius Regis, Deus, Dei filius, cum esset in accubitu suo, id est, in sinu Patris, odore tam delectabili, quasi quadam illius violentia tractus est in me, & voluit concipi flos in flore, intra florem, id est intra Nazareth, quod interpretatur flos, ut fieret ipse flos florens, hoc est Nazarenus, concordant omnia florida. Concipitur flos manens in flore, hoc est in Nazareth. Bonus ergo omnino, & optimus violacius flos, qui odoris ejus fragrantia, quasi quodam delectabili vinculo florem cæli in uterum nostri flores humilis inclinavit.

Discant omnes, præ omnibus mundi flores, id est virgines qui in sua Ecclesia Dei excellunt, tanquam flores in gramine, quod virgo virginum prima, virginum devotarum sanctissima, & castissima omnium, summam gloriam ponit in viola humilitatis: licet in ea candeat singulariter liliū castitatis, rosa charitatis, rubescat. Nolite gloriari Virgines de castitate corporali, licet illa sit laudabilis virtus. Sed quanto majores estis vos, tanto humiliare vos in omnibus, ut inveniatis gratiam apud Deum. Non enim castitatem respexit Dominus, sed humilitatem Ancillæ suæ, si vultis oculo misericordiæ, oculo gratiæ à Domino respici, humiles estote. *Humilibus enim sic scriptura ait, Iac. 4. dat gratiam,* quia *respexit humilitatem ancillæ suæ.* Si vultis lampades vestras esse refertas oleo, cum sponsus ad nuptias venerit, *Matth. 25.* id est, si vultis integram & lætam conscientiam habere

Q

bere

bere (oleum enim in lampade est, lætitia spiritalis in corde) nolite de altitudine lilij vestri. id est, de puritate castitatis vestræ alta sapere. Nolite laudem exteriorem appetere, ne clauso ostio regni cœlorum dicat vobis sponsus. *Amen dico vobis, nescio vos: & à se excludat, qui respexit humilitatem ancille sue.* Multæ enim Virginum excluduntur, quia superbarum nulla ingreditur. Humilium verò nullus nec conjugatus nec virgo nec vidua merebitur expelli. Arcta est janua regni cœlorum, nec recipit nisi parvos, tumidi repelluntur, imò nequaquam possunt accedere cujuscunque sexus, sive conditionis fuerint vel ætatis. Et breviter dico, nulla virtus accedit nisi ad humilitatis violam fuerit inclinata. Dicit enim & docet hoc ipse humilitatis magister, qui advocans parvulum statuit eum in medio discipulorum & dixit *Matth. 18. Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvulus hic, non intrabitis in regnum cœlorum.* Nunquid posuit ibi in exemplum discipulis lilium castitatis Ioannem, vel rosam charitatis Petrum, qui & tunc præsentés erant? quorum prior ab ipsis nuptiis, ut asseritur, vocatus fuit, & electus à Domino; sequens verò trinâ confessione Domino benigno Iesu, cui mentiri non potuit, perfectæ charitatis affectum contestatus est? Sicut enim Ioannes de speciali prærogativa castitatis, ita Petrus de ferventiori charitate commendatur, nec tamen istos in exemplum posuit cœlorum januam intraturis: sed parvulum humilitatis virtute præcelsum.

CAPUT XXVI.

De novo Cantico Virginibus cantando.

§. 97. & 98. tom. 5. pag. 119.

Non ita cantavit novi cantici Imitatrix Mater Christi verum lilium verè viridantibus foliis redimitum. Vis videre
folia